Ч. 69. Неділя 9 цьвітня (27 марта) 1905. Рік XV.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої".

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостах на провінциї:

на цїлий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:

на цїлий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

Справи парляментарні. — До ситуациї на Угорщині. — Два з'їзди монархів. — Заговір у Франциї против републики. — Події в Росиї і російско-японьска війна.

Після оногдашної ухвали предсїдателїв клюбів парляментарних відбудуть ся перед сьвятами ще лиш два засїданя палати послів а то дня 10 і 11 с. м., а справа підвод для войска займе мабуть оба ті засїданя. Відтак наступить перерва аж до 2 мая. Від 2 мая аж до скликаня ческого сойму (около 15 мая; в тім часї збере ся також буковиньский сойм на коротку сесию і сойм долїшно-австрийский) будуть могли відбути ся що найбільше ще чотири засїданя і буде ухвалена тарифа митова. Тимчасом комісия буджетова скінчить свою роботу і по ческім соймі буде могла розпочати ся сесия на ново а тоді буде залагоджений буджет. Сесия по сьвятах потягне ся мабуть аж до липня.

В ческім соймі має правительство предложити проєкт закона о заведеню національних курий виборчих в Чехії, а ческий видїл краєвий предложить збільшенє числа членів видїлу краєвого з 8 на 10, з того 6 Чехів а 4 Нїмців і проєкт закона виборчого установляючого пяту курию.

На оногдашнім засїданю комісиї буджетової вела ся нарада над етатом міністерства рільництва. Промавляв між иншими пос. Романчук і домагав ся субвенциї для руских товариств рільничих, котрі дїлають успішно в інтересї руского селяньства.

Ситуация на Угорщинї все ще не вияснена. Цїсар виїхав з Будапешту без рішучого полагодженя справи, а з того показуєсь лиш то одно, що жаданя мадярскої опозициї в справі армії не дадуть ся залагодити в дорозї конституцийній. Так отже опозиция станула в рішучій суперечности з короною. Здає ся, що сам Кошут був би готов до уступки, бо видить, що опір не доведе до нічого доброго, але він єсть лиш параваном для тих, що поза ним дїлають, іменно же для послів гр. Апонія, Барабаша і других. Все буде тепер зависїти від того, що відповість корона на адресу, яку має ухвалити опозиция, а в котрій має она представити свої жаданя. Нема сумнїву, що корона і в своїй відповіди стане на тім самім становищи, на якім стоїть і тепер, а що тоді стане ся, того трудно предвидїти. Пос. Барабаш вже тепер відгрожує ся, що опозиция возьме ся до енерґічної аґітациї в цїлім краю, а міністер фінансів буде мусїв відмовити всїх кредитів потрібних на войско. Замітне то, що опозиция доказує, що весь єї опір виходить з обави о будучність, бо каже, що доки жиє Монарх, Угорщинї не грозить нїяка небезпечність, але по Єго смерти могло би стати ся инакше: вплив Австриї, котрий і тепер єсть вже великий (?), став би за Єго наслїдника далеко більший, а Мадяри боять ся о свою независимість.

Два з'їзди монархів звертають тепер на себе увагу цїлого сьвіта політичного. В четвер приїхав цїсар Вільгельм до Неаполя, а король Віктор Емануель зложив єму візиту на кораблі, а цїсар ревізитував єго також на кораблі; відтак оба монархи поїхали до королївскої палати. По полудни оба монархи переїхали ся самоїздом по містї, а вечером відбув ся в королївскій палатї обід, на котрім виголошено тоасти. Король Віктор Емануель говорив по італїяньски і назвав приїзд цїсаря заповідию мира і щасливої будучности, а цїсар Вільгельм виголосив свій тоаст по нїмецки і зазначив в нїм, що кріпка і певна звязь тридержавного союза дають союзному народови запоруку щасливої будучности. Слова сї треба уважати за доказ, що в тридержавнім союзї не змінило ся нїчо і що він позістає в давній своїй силї.

За далеко важнїйший треба уважати з'їзд анґлїйского короля Едварда з президентом

---

9)

МАЛЬВА.

(З російского — Максима Ґоркого).

(Конець).

Там, коло бочок, стояли фіґури Якова і Серьожки, а їх лиця були обернені до него.

— Іди геть!... Забирай ся! Убив би я тебе!

Він пристанув і майже сичав їй лайку в лице. Очи в него були залиті кровю, борода трясла ся, а руки мимохіть простягали ся до єї волося, що вилазило з під хустки.

Однак она дивила ся на него спокійно зеленковатими очима.

— Убити би менї тебе, ледащице! Чекай, попадеш ти ще на такого, що скрутить тобі голову.

Она усьміхнула ся, помовчала хвилю, а відтак зітхнувши глубоко, сказала єму:

— Ну, годї... прощай!

І нагло обернула ся та пішла назад.

Василь аж заревів за нею і заскреготав зубами.

Але Мальва йшла і все старала ся попадати своїми ногами в виразні, глубокі слїди Василевих ніг, відтиснених на піску, а попавши в такий слїд, старанно затирала єго своєю ногою.

Так она підійшла аж до бочок, де Серьожка стрінув єї питанем:

— Ну, відвела єго?

Она потакнула головою і сїла коло него. А Яков дивив ся на неї і солодко усьміхав ся, рушаючи своїми губами, начеб шептав щось таке, що лиш сам чує.

— Що-ж, відвела єго? Жалко стало? — знов спитав єї Серьожка.

— Ти коли підеш туди, на насип? — відповіла она питанем і вказала головою на море.

— Нинї вечером.

— Я їду з тобою...

— Дуже красно... То менї подобає ся.

— І я піду! — заявив рішучо Яков.

— Хто тебе кличе? — спитав Серьожка, прижмурюючи очи.

Роздав ся тремтячий голос розбитого дзвінка — знак до роботи. Звуки з поспіхом несли ся у воздусї, немов боячи ся, щоби не спізнитись, і завмирали у веселім плюскотї филь.

— Она вже мене закличе! — відповів Яков, дивлячись визиваючо на Мальву.

— Я? На що ти менї здав ся? — крикнула здивована?

— Говорім отверто, Якове... — сказав остро Серьожка, піднимаючись на ноги. — Коли ти будеш єї зачіпати, зібю тебе на квасне ябко. А доторкнеш ся єї пальцем, убю тебе як муху. Заїду по голові і нема теба на сьвітї! В мене всьо просто!

Єго лице, вся єго постать і замашисті руки, що простягнули ся до горла Якова, говорили дуже ясно про те, як для него просто убити чоловіка.

Яков відступив на крок і сказав придавленим голосом:

— Як то?... атже она сама...

— Стули писок... і конець! Що ти таке властиво? Не тобі, собако, баранину заїдати, коли вовк покине для тебе лиш кости! Що? Чого витріщив сліпаки на мене?

Яков поглянув на Мальву. Єї зелені очи сьміяли ся єму в лице із зневажливою усьмішкою, а она пригорнула ся так пестливо боком до Серьожки, що Якову зробило ся горячо.

Рука в руку обоє відійшли від него, а відійшовши трохи, засьміяли ся голосно.

Яков втиснув праву ногу сильно в пісок і стояв увесь здеревілий, з червоним лицем і важко віддихаючи грудьми.

Далеко на жовтих мертвих фалях піску ворушилась маленька і темна людска стать; праворуч ясніло на сонци веселе і могуче море, а ліворуч аж до кінця овиду лежали піски, одностайні, сумні, пусті...

Яков поглянув на одинокого чоловіка і заклїпавши очима, повними жалю і розпуки, почіхав ся в груди обома руками.

А в рибарни довкола розпочалась робота.

Яков чув сильний, грудний голос Мальви, що закричала різко:

— Хто має мій ніж?

І филї шуміли, сонце сяло, море сьміяло ся....

французскої републики Любетом. Король Едвард їхав до полудневої Франциї, президент Любе виїхав єму на стрічу на дворець зелїзницї в Перрефіт. Повитанє обох було дуже сердечне, а Любе сїв опісля до королївского поїзду і поїхав разом з ним на лїоньский дворець до Парижа. Що они оба в дорозї говорили, сего очевидно не знає ся, але нема сумнїву, що була бесїда і про справу марокканьску та про гостину нїмецкого цісаря в Танґері. Льондоньскі часописи приписують сему з'їздови велику вагу і доказують, що він має показати Нїмцям, що виступленє цісаря Вільгельма в Танґері ще більше скріпило союз Франциї з Анґлїєю. Але так само можна сей союз уважати за некористний для Росиї, хоч Франция, хочби лиш задля тих величезних капіталів, якими заанґажувала ся в Росиї, поки що не покинесь Росиї.

В Парижи викрито заговір против републики а в користь кн. Віктора Наполеона. Полїция удаючи, що хоче вислїдити тайні доми гри, зробила ревізию у капітана Тамбурінїґо, котрий єсть родом з Корсики і був на урльопі і знайшла у него 500 мундурів войскових. Він оправдував ся тим, що прилагодив їх для якогось другого капітана, котрому пропали мундури з маґазину. Але у єго тестя, властителя каварнї, знайдено кількадесять тисячів карабінових набоїв, а ще в иньшім домі мали бути укриті карабіни. Показало ся, що заговірники хотіли утворити один баталїон войска, арештувати відтак президента Любета і мінїстрів, а остаточно проголосити монархію.

Рівночасно розійшла ся і з Петербурга чутка о якімсь заговорі на житє царя. З Льондону і Парижа доносять, що в царскій палатї в Царскім Селї арештовано якогось чоловіка перебраного за полковника козаків і знайдено при нїм дві бомби. В звязи з тим арештовано в Петербурзї дуже богато людий а між ними також 12 тайних аґентів полїцийних, котрі знали о заговорі. Чутка ся потребує однак потвердженя.

Новий а дуже небезпечний ворог виступає против Росиї; єсть то холєра, котра проявила ся у всхідних ґубернїях, що граничать з московскою ґубернїєю. Кажуть, що навіть в самій Москві було вже кілька случаїв занедужаня з ознаками холєри. Власти однак не позваляють о тім писати.

З поля війни доносять, що Японцї машерують наперед всїма дорогами в сторони стациї зелїзничої Бодуно і міста Кіріна. Похід відбуває ся короткими етапами але без перерви.

Новинки.

Львів, дня 8-го цьвітня 1905.

— **Начальний директор почт** п. Сеферович виїхав за 6-тиждневою відпусткою за границю. Управу дирекциї почт обняв на той час радник Двора п. Габерле.

— **Снїжна метїль** навістила місто Краків і тамошну околицю. Як звідтам пишуть, лютила ся минувшої ночи така сильна буря зі снїгом, що поспішний поїзд, прибуваючий рано до Кракова, спізнив ся о цїлу годину. Цїле місто покрите снїгом при 4 степенях морозу. На поли лежать снїжні замети як в сїчни.

— **Огнї.** В Підгайцях згорів бровар, власність д-ра Чижевича. Шкода виносить до 30.000 корон, в части обезпечена. — В Новиках, збаражского повіта, вибух дня 5 с. м. пожар і знищив 20 будинків селяньских і двірских та 2 стирти вівса. Шкода була лише в малій части обезпечена. В Синевідску згоріло минувшої пятницї, дня 31 марта, 20 селяньских загород. Шкода виносить звиж 32.000 корон.

— **Російскі дезертиря у Львові.** В часї від 1 лютого 1904 аж до кінця марта 1905 р. утїкло до Львова загалом 2300 російских дезертирів. З них від'їхало зі Львова до кінця минувшого року 1200, а в сїм роцї 800, так що у Львові перебуває ще тепер около 300 російских дезертирів.

— **Злодїй контрольором.** До прокураториї скарбу у Львові зголосив ся вчера якийсь прилично одїтий мужчина і представив ся яко контрольор міскої ґазівнї висланий для зревідованя тамошного ґазового устроєня. При тій контроли забрав дві мосяжні лямпи з сїтками вартости 20 корон. Коли з ґазівнї не надсилано нових ламп, почато допитувати ся о пана контрольора і показало ся, що то звичайний злодїй, котрий підшив ся лише під назву контрольора міского.

— **Женщина зьвір.** В Тернополи арештовано онодгн служницю Михайлину Стеткевичівну, котра породивши неправесну дитину, порубала єї сїкачем на кусники, а відтак вкинула до каналу. Стеткевичівна признала ся до злочину.

— **Масове затроєнє.** В Пабяницях коло міста Лодзи в Королївстві польскім, в фабрицї бавовняних виробів лучила ся онодгн незвичайна пригода. В однїй великій сали, де працювало 112 робітниць, занедужала наглє одна з них коло 7-ої години рано серед познак сильного затроєня. За нею занедужала вскорі друга, третя, а до пятьох хвиль вже 60 робітниць треба було вивести із салї, а всї они занедужали серед однаких познак. З них 28 тяжко недужих відставлено сейчас до шпиталю, де они борють ся зі смертию, прочі, що лекше занедужали, полишили ся в домашнїм лїченю. Фабрику сейчас замкнено, аби розслїдити причину тої загадочної справи. Як опісля показало ся, затроєнє наступило від аршенику, який чиясь злобна рука порозсипувала у великій скількости в сали.

— **Добрий дозорець дому.** В мешканю каменичного сторожа при ул. Ґазовій у Львові арештувала передвчера львівска полїция небезпечного злодїя Йосифа Ґанса, дезертира 30 полку піхоти, підозріного о цїлий ряд крадежий. В лїжку Ґанса найдено кілька витрихів і ножик. Полїция арештувавши Ґанса, зробила в згаданім мешканю засїдку і небавом появили ся там товаришї Ґанса, всї звістні злодїї: Казимир Скибневский, Марко Лизак і Володислав Ґавлик, котрих всїх арештовано і замкнено поки-що в полїцийних арештах.

ВІЙНА.

(З російского — Серґія Ґлаґола).

В Неаполи я стрінув ся з одним земляком, капітаном на пенсиї. Ми замешкали в тім самім готели і кождого дня по обідї сідали на бальконї, звідки розвертав ся чудесний вид на місто і далекий Везув.

Часописи були повні вістий про воєнні подїї на далекім Всходї і наша розмова зійшла на жорстокість війни. Я доказував, що культура повинна усунути тоту жорстокість, а війну, о скілько вже она являє ся доконечним лихом, як найбільше злагіднити. Мій товариш був противного погляду, що й жорстокість є подібним доконечним лихом, як війна. Оба ті лиха не дадуть ся відділити.

Ви думаєте, говорив він, що культура мусить в чоловіцї убити зьвіра? Може мусить, але не має сили. Ви пригадуєте собі культурність париских аристократів підчас пожару базару на добродійні цїли. Пригадуєте собі, як ті наперфумовані, добре виховані маркізи і ґрафи в чорних фраках та модерних рукавичках били палицями і толочили ногами дами, з котрими перед хвилею флїртували.... Безперечно, культура усмиряє в нас зьвірячі інстинкти, але не убиває. Серед незвичайних обставин зьвір виступає в чоловіцї з цїлою жорстокостию.

Пригадайте собі, що роблять культурні люди з женщинами, коли пристрасть або загдрість залие їм кровію мозок! А війна тому така страшна, бо розвязує чоловікови руки і випускає з єго душі пробудженого зьвіра. Адже війна се нагінка одного чоловіка на другого і як всякі лови, тому така жорстока.

Культура! Пригадую собі один епізод із сербскої війни. То було перед Кріветом. Я розчарував ся в дечім на Сербах і пристав до Чорногорців. Ті дикі і жорстокі воєвники бороли ся і умирали справдї як льви і з ними чув ся кождий спосібним до великого дїла.

Наш відділ лежав у ровах перед нашою батериєю і дожидав приказу до штурму на „білий окіп“, що находив ся напротив нас. Але минали днї а приказ не приходив і ми з нудьги почали студиювати неприятельску позицию та нараджували ся, де можна би найлїпше напасти приступом.

Одного дня замітили ми нараз, що з поза окопу вийшов гурт людий і поміж турецкими мундурами можна було крізь далековид розріжнити двох людий, одїтих по цивільному, в твердих капелюхах. На земли уставлено якийсь предмет, мундури вернули до кріпости, а оба капелюхи лишили ся перед заставою. І коли хто з наших виглянув неосторожно з поза насипу рова, над заставою показала ся хмарка диму і в тій хвили наш сьмільчак повалив ся з простріленою головою, наставивши до гори руки. Наші відповіли сальвою, але твердий капелюх за заставою знав, видко, добре ріжницю досяглости наших і своїх карабінів. Наші кулї до него не доходили.

Тодї ми почали з неприятелем дрочити ся і виставили за насипом на патику чорногорску шапку. Сейчас показала ся за заставою хмарка диму і виставлений предмет прошила куля. Ми мали без сумнїву дїло з дуже добрим стрільцем, бо з пятьох куль ледви одна хибила. Нїчо дивного, що перед капелюхом мусїли добре стеречи ся і анї носа показувати з поза насипу. Всеж таки першого дня погибло двох наших хлопців а чотирох було ранених.

На другий день повторило ся те саме. Около полудня з окопу винесли заставу, твердий капелюх заняв місце і чатував пильно на нашу неосторожність. Десь коло третої години пішов мабуть на обід і відпочати, а відтак знов полював до вечера.

Чорногорці казили ся. Нїхто не лякав ся смерти в борбі, але дати ся застрілити як перепелицю не мав нїхто охоти. Аж третого дня, ледви сонце дійшло до полудня, високий, сивий, сїмдесятьлїтний старець, Петко Христич взяв карабін, скинув шапку і перехрестивши ся, сказав спокійно:

— Піду, зроблю конець!

Відтак поповз з рова в напрямі корчів, що тягнули ся на склонї гори майже до самого білого окопу. В нашім рові нагло всьо замовкло і запанувала незвичайна тишина.

Минуло пів години нетерпеливого дожиданя, ще пів години і з окопу вийшов знову твердий капелюх на лови. Дві або три шапки було вже прострілених, аж нараз яких триста кроків перед окопом, в корчах, показала ся хмарка диму і коло застави щось стало ся. Крізь дальновид можна було бачити, як з окопу вискочили Турки, зібрали ся коло застави і кинули ся до корчів. Тут і там показав ся димок, роздало ся кілька вистрілів, відтак всьо замовкло. Крізь дальновид було видко, як Турки понесли якесь тїло. Старий Петко не дармо крутив цїле рано сивий вус і не зробив сорому своїй славі доброго стрільця. За пів години явив ся сам Петко в корчах, майже без духа, спітнїлий і запорошений, але з веселою, самовдоволеною усьмішкою.

Голосне „Живіо!“ роздало ся з рова і сто рук простягнуло ся до старця та стискало єго мозолисту долоню.

І нікому з нас не прийшло на думку, що ми були сьвідками ловів на чоловіка, котрі не ріжнили ся нїчим від ловів, які нас так були обурили.

Пізнїйше дізнали ся ми від полонених, що Петко убив Анґлїйця льорда Д., славного стрільця та аматора, котрий положив трупом богато львів в Африцї і кілька тигрів в Гіндостанї і навмисне вибрав ся на війну, щоби свою стрілецку славу оправдати головами кількох Чорногорців та Сербів. Що день велів собі уставити підпору і уложити складане крісло, слуга приніс єму карабін і з циґаром в ротї

— **Неудала злодійска виправа.** Дня 2 с. м. вибрало ся з Бучача 4 тамошних злодіїв, а то Полатайко, Половяк, Нагайовский і Ярберґ на винайменій фірі до Будзанова, аби там обікрасти касу уряду податкового. По дорозі упоїли фірмана так, що той заспав на возі, а самі тимчасом поїхали до місточка. Около півночи вибрали ся на лови, перепилували зелізну решітку і дістали ся до середини, коли нагле сполошив їх патролюючий жандарм. Всі кинули ся утікати в ріжні сторони, а один з них Ярберґ сховав ся в ріці Сереті, занурившии ся по шию у воду. Однако вскорі вислідив єго жандарм і забрав в свою опіку, заложивши на дрожачого з зимна і страху злодія ланцушки. Трем прочим удало ся утечи до Бучача. На другий день, т. є. в понеділок, привезла жандармерия Ярберґа до Бучача, де арештовано також всіх трех єго спільників.

— **Львівский злодій.** Мечислав Айхнер, вояк 30. полку піхоти, о котрого утечи з воєнної вязниці в Араді на Угорщині ми недавно доносили, не довго тішив ся свободою, бо вже по кількох днях єго зловили і всадили до тої самої вязниці. На жаль арадска вязниця не довго мала честь гостити короля львівских злодіїв, як доказує одержана онногди львівскою дирекциєю поліциї слідуюча телеграма з Араду: „Арештант Мечислав Айхнер утік в ночи на 4 с. м. з вязниці. При тім украв він ще 700 корон.“

— **В сьвіт з любим.** Петро Єдпороґ, зелізничий дозорець на стациї в Калуши, доніс онногди львівскій поліциї, що утікла єму зі Львова жінка єго, Мария Викторія, разом з своїм любком, Томою Щуровским. Невірна жінка забрала з собою 100 корон, золотий дамский годинник і три перстені, загальної вартости 600 корон, а крім того 5-літну дочку Марию Стефанію.

— **Про землетрясенє в Індиї,** о чім ми онногди доносили, телеґрафують з Калькути. Землетрясенє навістило північну Індию на просторі від міста Аґри до Сімлї. Шкоди великі. Землетрясенє тревало три мінути. Богато людий втратило житє. В місцевости Дофмадана землетрясенє змело з поверхности землі цілу дільницю, причім мешканці погибли під руїнами. В Мусоро нема ані одного будинку неушкодженого, між иншими завалила ся там церква. Міста Дельгі і Сімля також богато потерпіли. З многих міст нема ніяких вістий наслідком перерви в телеґрафічній комунікациї. На всякий случай жертви в людях числять на сотки. Тамошні часописи стверджують, що то землетрясенє було найсильнїйше зі всіх, які доси навістили Індию.

† **Помер** у Львові дня 5 с. м. Юлій Гохберґер, директор міского будівничого бюра, в 65-тім році житя. Покійник походив з Познанщини, служив в львівскім маґістраті від 1872 р., був творцем многих публичних львівских будинків, як соймового, шкіл міских і визначав ся великою трудолюбивостию.

Телеґрами.

Відень 8 цьвітня. Часописи доносять, що в стані здоровля президента міністрів дра Ґавча настало о стілько погіршенє, що горячка вечером доходила до 40 степенів і кілька десятих. (Др. Ґавч занедужав на рожу в лици). Лікарі однак кажуть, що нема причини до обави. Хороба потягне ся мабуть 2—3 тиждні. Монарха довідував ся кілька разів про стан здоровля президента міністрів.

Будапешт 8 цьвітня. З Осека доносять: Еп. Штросмаєр перебув ніч дуже неспокійно. Житє єго удержують лиш за помочию запусканя камфори. Недужий лежить від осьми годин без памяти. Лікарі ожидають катастрофи що хвиля. Зачувати, що еп. Штросмаєр записав значні суми на добродійні і культурні цїли.

Осек (Esseg) 8 цьвітня. Стан здоровля хорватского єпископа Штросмаєра погіршив ся. Лікарі не роблять надії. Повідомлено о тім папу і всіх хорватских єпископів.

Будапешт 8 цьвітня. В палаті послів відбув ся нині вибір комисиї адресової. Вибрано виключно лиш самих членів опозиції. Партия ліберальна не брала участи в виборах. Слідуюче засїданє назначено на середу.

Париж 8 цьвітня. Судия слідчий в справі заговору завізвав на сьвідків чотирох офіцирів 17. полку кольоніяльного і капітана Метівєра, котрого Тамбуріні старав ся позискати для заговору. Поліция розвела слідство против основаної недавно тому бонапартистичної часописи „Les Annales“ („Літопись“), котра оголошувала підбурюючі відозви, а своїм читателям обіцювала давати в нагороду за передплату по дуже низькій ціні — карабіни. Основателі тої часописи не звістні. В політичних кругах не дуже вірять в то, мов би ґен. Неґріє був вмішаний в справу Тамбуріні'го.

Париж 8 цьвітня. Справа заговору против републики прибирає поважний характер. В справу замішані кілька висших офіцирів і кілька націоналістичних послів. Вчера в ночи переведено богато ревізий і викрито другий склад оружия, де було 1200 карабінів.

Гельзінґфорс 8 цьвітня. Всі стани ухвалили вислати петицию до царя в справі відроченя сойму аж до кінця вересня.

Льондон 8 цьвітня. До „Standard-у“ доносять з Сінґапоре дня 6 с. м.: Корабель, котрий прибув до Тененґ (Сундайскі острови), видів в дорозі 27 кораблів воєнних у віддали 70 морских миль на полудневий захід того острова.

Джібутті 8 цьвітня. Ескадра адмірала Неброґатова виплила звідси вчера в напрямі полудняво-західнім.

Константинополь 8 цьвітня. Умова Порти з фірмою Крупа в справі достави скорострільних пушок обнимає 62 батерий польних, 23 гірских батерий, 3 батерії гавбіц і иньші роди пушок. Кошти тих пушок виносять загалом 1,970.000 турецких фунтів.

Петербург 8 цьвітня. В Тифлісї був случай занедужаня з проявами подібними як при холері.

слідив Анґлієць за неосторожними борцями так спокійно, як колись за тиграми в джунґлях над Ґанґесом.

От вам культура, що ублагороднює людий!...

Я вислухав капітана до кінця і спитав мимоходом, чи й російский салдат на війні такий жорстокий, як инші.

Капітан усьміхнув ся добродушно на моє питанє.

— Очивидно, російский вояк такий самий як инші. Лише здивувала мене у него мішанина найдикшої жорстокости з незвичайно наївною добродушностию. Приміри сего мав я нагоду бачити підчас російско-турецкої війни. Тоді я був командантом компанії.

Нас вислано прогнати останки турецких відділів, що находили ся в лісї. Насамперед ми перейшли широке, рівне поле, де найшли кількох ранених; але коли ми вступили до ліса, Турки утекли, і нам не оставало нїчо иншого, лише перешукати цілий ліс, щоби переконати ся, чи неприятель єго покинув.

Наша компанія розпустила ся в одну лінію, тут і там роздавали ся поодинокі вистріли. Я йшов з трубачем позаду, здовж малого пропровалу, коли нараз чую звідкись дикий, нелюдский зойк. Відтак було чути гомін кількох голосів і знов той страшний зойк. Я обернув ся швидко і пустив ся по сколні в долину. На дні провалу побачив я пять або шість моїх вояків, що окружили якогось марного Турка, без шанки на вибритій голові та з перестрашеним лицем. Подобав зовсім на малпу. Кричучи дико, він скакав то на один камінь, то на другий, або падав на землю....

Підходжу близше і бачу, мої вояки зробили собі з Турком іграшку; серед реготу штовхають єго баґнетами то в один бік, то в другий і приневолюють єго до найнеможливійших скоків. Мундур на нїм подертий а місцями крізь діри випливає ясна кров....

Я приказав воякам сейчас відложити карабіни. Турок усів на землю, зойкав голосно і жалібно щось лебедів. Гнївно крикнув я до вояків:

— Не встидаєте ся знущатись для іграшки над безборонним чоловіком? Собаки не вільно так мучити, не то людини.

Вояки збентежили ся, а оден пробував оправдатись.

— Ваше високоблагородіє! Він... він так сьмішно скаче.

Я приказав Турка забрати, а що наша задача була осягнена, зібрав компанію разом. По кількох хвилях ми маширували назад. Посеред гурту моїх вояків, недалеко мене, кривлячи ішов Турок. Вояки приглядали ся єму цікаво і жартували добродушно. Оден з тих, що кололи єго баґнетом, поклепав єго по рамени:

— Що виголений, ти настрашив ся? То нїчо, назад загоїть ся. От маєш сухар... гризи!

І по довгім гляданю в своїй торбі салдат добув кусник сухара та встромив єго Туркови в руку.

Турок успокоїв ся. Давний перестрах щез і у відповідь на жарти він усьміхав ся добродушно, скалячи зуби.

Коли вечером ми вернули до табору свого полку, прикликали ті самі вояки лікаря, перевязали Туркови і всім иншим рани, а при вечери сидів він з ложкою при компанийнім кітлі зовсім у добрій злагоді із своїми мучителями.

Ну, скажіть мені, прошу, чи не нагадує се вам чогось з вашого дитинного віку, чогось до глупоти наївного, що з нашими понятями про війну, неприятеля і т. п. стоїть в повній суперечности?

Господарство, промисл і торговля.

— **Ціна збіжа** у Львові дня 8 цьвітня. Ціна в коронах за 50 кільо у Львові. — Пшениця 8·30 до 8·40; жито 6·25 до 6·40; овес 7·20 до 7·60; ячмінь пашний 6·75 до 7·25; ячмінь броварний 7·30 до 7·75; ріпак 10·75 до 11·—; льнянка —·— до —·— горох до вареня 7·75 до 11·—; вика 10·60 до 11·75; бобик 7·25 до 7·80; гречка 8·25 до 8·75; кукурудза нова 8·50 до 9·—; хміль за 56 кільо 200·— до 210·—; конюшина червона 50·— до 80·—; конюшина біла 40·— до 65·—; конюшина шведска 65·— до 80·—; тимотка 22·— до 30·—.

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

Обширну брошуру

о ТРУСКАВЦИ

висилає на жадане

ЗАРЯД.

в 1 сезоні т.є. від 15 мая до 30 червня і в 3 від 1 до 30 вересня

о 30% дешевше.

В ТРУСКАВЦИ

Лічить ся з незвичайним результатом:

Початок сезона 15-го мая.
Конець 30-го вересня.

Ревматизм, подаґра, пісок нирковий, товстість, астма, ісхіяс, слабости жіночі, недуги серця і жолудка.

Лікарі заведеня: Цїс. рад. др. Е. Крижановский з Бучача і др. Т. Прашіль зі Львова ул. Голубина 6.

МИЛО ШІХТА

„Олень“ **Знаки охоронні** **„Ключ“**

Найліпше, найвидатнійше, а тим самим найдешевше мило без всяких шкідних домішок.

Всюди до набутя.

Купуючих просить ся о звернене уваги на напис: „ШІХТ“, що єсть на кождій штуці мила, як також на один з наведених охоронних знаків.

Повне переконане, що аптикаря

Тіророго бальсам і центофолії масть

ві всїх внутрешних терпінях, інфлюенци, катарах, корчах, ріжнородних запаленях, ослабленях, забуренях в травленю, ранах, при всяких ушкодженях тіла і т. д. і т. д.

Кождий при замовленю бальсаму або на специяльне жадане дістане ґратіс книжочку з тисячами оригінальних подяк яко домовий порадник. — 12 малих або 6 подвійних фляшок бальсаму коштує 5 корон, 60 малих або 30 подвійних фляшок 15 корон. — 2 флякони масти центофолії 3·60 К франко разом з опакованем.

Прошу адресовати:

Apotheker A. Thierry in Pregrada bei Rohitsch.

Тих, котрі наслїдують і перепродують фальсифікати, будемо судово потягати до відвічальности.

Головний склад для Львова: **С. Гай і Ж. Рукер.**

МАСТЬ НА ВІДМОРОЖЕНЄ

висилає

Володислав Котульский
(1 К. 20 с.)

ОЗЕРЯНИ коло БУЧАЧА.

Артистичний Заклад ритовничий

МАКСИМА ГЛЯЗЕРМАНА

Львів, ул. Сикстуска ч. 17,

виконує ґустовні і дешеві штамплії кавчукові і металеві для урядів парохіяльних, громад і читалень; таблиці металеві, виливані нумери домів, таблиці надгробні, відзнаки для сторожи, марки до печатаня, кліщі до пльомбованя мяса і т. д., склад руских друкарень кавчукових і фарб до штамплїїв.

Головна аґенция дневників

СТ. СОКОЛОВСКОГО

у Львові, пасаж Гавсмана ч. 9,

принимає пренумерату і оголошеня до всїх дневників краєвих і заграничних.

До „Народної Часописи“ і „Газети Львівскої“ може принимати оголошеня виключно лиш ся аґенция.

З друкарні В. Лозиньского, під зарядом І. Недопада. — (Телефона ч. 527).